

המעשה הוא העיקר

חודש אדר

להרבות בשמחה מהתחלת החודש

א. מהפתיחה! דחודש אדר ("משנכנס אדר") צריך לשאוב מיד כוחות להרבות בכל עניני שמחה, על ידי זה שכל אחד ואחת מקבל החלטות טובות ומביאם לפועל - להשתדל בכל האופנים להוסיף ולהרבות בדברים המשמחים.

ב. "משנכנס אדר מרבין בשמחה" כולל יום א' דראש חודש אדר³, וגם שבת מברכים אדר, שבו מתחילה כבר

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 297: "ע"פ הידוע שלפתיחת הדבר כח מיוחד, הפותח את הצינור לשמחה במשך כל ימי חדשי אדר".

2) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם. וראה ש"פ ויקהל תשמ"ט - התוועדיות ע' 391: "ולהעיר, ששמחת פורים היא למעלה משמחת המועדים, כי, שמחת המועדים היא במדידה והגבלה, ועד ש"חייבין ב"ד להעמיד שוטרים ברגלים שיהיו מסבבין ומחפשיין (אפילו) בגנות ופרדסים כו", משא"כ בפורים השמחה היא למעלה ממדידה והגבלה, "עד דלא ידע", ומעין זה - "משנכנס אדר מרבין בשמחה", שבכל חודש אדר צ"ל "פורים'דיק", שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה.

והמעשה הוא העיקר - לא רק הדיבור בזה, וקבלת החלטות טובות, אלא מעשה בפועל, כמבואר בתניא. . שמחה כפשוטה, אלא, שכדי שיהי' המעשה בפועל יש לעורר על זה בעוד מועד, לפני ר"ח אדר.

ויש להתחיל בפועל ממש תיכף ומיד - ביום השבת, ובפרט בשבת מברכים החודש. . ע"י אמירת לחיים על יין המשמח". ע"ד שמחת פורים בכל החודש ראה גם ש"פ תרומה תנש"א - התוועדיות ע' 304. וש"פ תרומה תשמ"ט - התוועדיות ע' 337.

3) ראה ש"פ תרומה תנש"א הערה 11 - התוועדיות ע' 300: "כולל גם יום א' דר"ח אדר, דאף שבמנין ימי החודש ה"ה יום ל' דחודש שבט. . מ"מ, להיותו גם (יום א' ד)ר"ח אדר, הרי הוא בכלל "משנכנס אדר מרבין בשמחה". ושם בהפנים ע' 1-300: "ויש להוסיף בהדיוק ד"משנכנס אדר" - שעיקר ושלמות הכניסה דחודש אדר היא לאחרי שעבר יום שלם מהימים דחודש אדר (א' אדר), ועומדים ביום השני דחודש אדר. . שאז מתחיל עיקר ושלמות הענין ד"משנכנס אדר) מרבין בשמחה". ושם הערה 14: "משא"כ היום שלפניו, עם היותו יום א' דר"ח אדר, ה"ה גם יום ל' שבט, ואדרבה: להיותו יום השלושים דשבט. . מודגש בן ענינו של חודש שבט יתור מאשר ענינו של חודש אדר, ולכן אין זה "משנכנס אדר" בשלמות". [ושם הערה 53: "ויש לעיין בנוגע ליום א' דר"ח

ה"כניסה" דחודש אדר, ועד על ידה המשכת הברכה בכל החודש⁴.

ג. להוסיף בכל עניני שמחה, הן בנוגע אליו בעצמו, והן בנוגע לשמחה את הזולת [ובפרט על עשרה גדולים מישראל]⁵ (כידוע ששלמות ענין השמחה היא דוקא ביחד עם הזולת)⁶ ויש ל"הרעיש" על דבר זה בכל העולם כולו⁷.

להקדים ולהוסיף בהשמחה מיום ליום

ד. [הנ"ל הוא] באופן דמוסיף והולך ואור ושמחה בכל יום ויום [מבין] חודש[ין] אדר, להוסיף בכל יום בעניני שמחה [כידוע שבשמחה צריך להיות חידוש בכל יום - "פנים חדשות"]⁸.

ה. על פי הכלל בכל עניני טוב וקדושה, שכל המקדים הרי זה משובח וכל המרבה הרי זה משובח - על אחת כמה וכמה שכן צריך להיות בנוגע לעניני שמחה, שמצד עצמם הם באופן דפורץ גדר⁹.

על ידי הוספה בתורה ומצוות

ו. הנ"ל הוא לכל ראש - על ידי הוספה ב"פקודי ה' ישרים משמחי לב", לימוד התורה, נגלה דתורה ובפרט פנימיות

אדר, האם הוא בכלל "החודש אשר נהפך גו", "כל החודש כשר למקרא מגילה" וכו".

4) ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט הערה 112 - התוועדיות ע' 387.

5) ש"פ תצוה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 748: "וזוהי ההוראה מהיום העשירי בחודש לאחרי העלי' והשלמות שנפעלת בו ביום השבת: גם באם עד עתה היתה העבודה "בעשרה" באופן האמור, בעשר כוחות הנפש, הרי עכ"פ מכאן ולהבא - אין להסתפק בעשר כוחות הנפש, אלא יש לנצל הזמן [דיום השבת - באם משיח יתעכב, ח"ו עד מוצש"ק] לפעול על עשרה גדולים מישראל כפשוטו (שדוקא אז יכולים לומר דבר שבקדושה), החל מבני ביתו, מכירו וידידיו וכו' וכו'. ובפרט בנוגע לענין השמחה, "מרבין בשמחה", שכשהוא משמח אחרים - מיתוסף ג"כ בשמחתו הוא וכו'".

6) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 717: "שענין השמחה - להיות שמח בעצמו ולשמח אחרים - צריך להיות חקוק בו ע"ד ובדוגמת ענין המזון הנעשה "דם ובשר כבשרו"!

7) ש"פ ויקהל תשמ"ט - התוועדיות ע' 387: "מרבין בשמחה" ועד להשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה ("עד דלא ידע").

8) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 297. ראה ש"פ תרומה תנש"א הערה 12 - התוועדיות ע' 300: "ובכל יום - משעה לשעה ומרגע לרגע, ובפרט מתפלה לתפלה, כידוע שבכל תפלה נעשית עלי' לדרגא נעלית יותר".

9) משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 297. וראה ש"פ תרומה תשנ"ב - שיחות קודש ע' 714: "כולל גם עניני שמחה שעד עתה חשבו לדחותם לזמן מאוחר יותר - יש להקדימם ככל היותר, וכל המקדים הרי זה משובח, ובפרט שההקדמה נעשית בזמן "משובח" - בחודש אדר".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הרה"ח ר' אליעזר בן חיי דריזל שיחי' טוירן, ליום הולדתו, שיק' פ' בשלת, ט"ב שבט, לשנת ברכה והצלחה בגור'.

נא לתלות בכותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט www.moshiach.net/blind

יחי אדונונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

התורה, ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה - קיום המצוות בהידור¹⁰.

על ידי דברים גשמיים המשמחים לפי טבעם

ז. ועוד וגם זה עיקר - שעל ידי מרבם בשמחה בתורה ומצוות יתוסף בשמחה גם בפשטות, בענינים גשמיים ועל דם, כהוראת השולחן ערוך¹¹.

ח. ובזה [הנ"ל] הן בנוגע לשמח את עצמו, והן לשמח את הזולת, החל מבני ביתו - הבעל יוסיף לשמח את אשתו, והחורים [ובפרט האב¹²] יוסיפו לשמח את ילדיהם בענינים המשמחים אותם (בטבעם) כפסק דין השולחן ערוך¹³.

ללמוד ההלכות, ודרושי חסידות דחג הפורים

ט. ללמוד הלכות פורים, וגם דרושי פורים (בתורת החסידות)¹⁴, ובאופן של הבנה והשגה, ועד אליבא דנפשי, שזה יפעל על הלימוד עד כמעשה בפועל¹⁵.

כל צרכי פורים לכל יהודי

יש להקהיל את כל בני ישראל¹⁶, עד לפנה נדחת בקצוי תבל - "להרעיש" (רעש דקדושה) מתוך "שטורעם" הכי גדול ("א מוראדיקן שטורעם") [ובדרכי נועם ובדרכי שלום מתוך אהבה ושמחה ("מריבין בשמחה")¹⁷] בנוגע לכל עניני הפורים, שאצל כל בני ישראל יהיו כל עניני הפורים, על ידי הכנה המתאימה בעוד מועד (החל משבת מברכים אדר)¹⁸.

י. להשתדל שכל יהודי עד בכל קצוי תבל (בגשמיות או ברוחניות) יהי לו כל צרכי החג לקיים כל מצוות פורים: (החל מהכנות לפורים כולל גם - המנהג דתנית מחצית השקל בערב פורים¹⁹) מקרא מגילה, משלוח מנות איש לרעהו, מתנות לאביונים, סעודת פורים, שמחת פורים וכו'²⁰.

להוסיף בצדקה במשך החודש

יא. הנ"ל [סעיף ב'] מעורר גם על ענין הצדקה בכלל (שזהו התוכן של כמה מצוות דפורים), שבמשך חודש אדר במיוחד יוסיפו עוד יותר בצדקה²¹.

10 משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 297. וראה ש"פ משפטים תש"נ - התוועדיות ע' 317: "ופשוט שההוספה בשמחה קשורה עם שמחה של תורה ושמחה של מצוה - פיקודי ה' ישרים משמחי לב", ובפרטיות יותר - הוספה בכל הג' קוין דתורה עבודה וגמ"ח".

11 לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 297.

12 לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב שם: "כפי שרואים בפועל שע"ז שמשמח את ילדיו, מיתוספת אצלם שמחה יתירה, מכיון שרואים שלפעמים אומר "מלה קשה" (בגלל חינוך), אבל באופן שלאחר מכן זה מביא להוספה יתירה בחביבות אליהם". [וראה ש"פ תרומה שם - שיחות קודש ע' 717: "כיון שבדרך כלל יחס האב אל הילד הוא גם באופן שאומר לו "דברים קשים" ("א שווערן ווארט") כאשר הוא בוחן את הילד, והילד לא עונה כדרוש וכי"ב (אע"פ שמיד אח"כ הוא מנחם ומפייס אותו) (פארגלעט ער דאס"...)].

13 משיחת לילות ד' ה' ו' וש"פ תרומה תשנ"ב - התוועדיות ע' 298.

14 בענין ללמוד דרושי פורים יש להעיר משיחת מוצאי שושן פורים תשמ"ט ע' 3-462: "וזהו תוכן העבודה דימי הפורים - מן הקל אל הכבד:

בתחילת העבודה, בהיותו בערים הפרזים שאינם מוקפות חומה במצב של עניות, ל"ד... ה"ה בדרגה ד"בן כפר שראה את המלך" (דרגתו של יחזקאל), ולאחרי זה, כשמתעלה להיות בכרך מוקף חומה, במצב של עשירות ל"ה... ה"ה בדרגה ד"בן כרך שראה את המלך" (דוגמת דרגתו של ישעי').

...וההוראה מזה בעבודת כאו"א מישראל - בנוגע ללימוד פנימיות התורה, עניני ספירות כו', שע"ז נעשה "דע את אלקי אביך" - שצ"ל בדוגמת "בן כרך שראה את המלך", היינו שכאשר מדברים עמו אודות עשר ספירות, לא רק עשר ספירות דעולם העשי', אלא גם עשר ספירות דעולם האצילות - אין זה אצלו דבר הכי חדש, ובמילא, אינו עושה מזה "שטורעם", ולא על ענין זה מנצל את ההתפעלות שלו. - התפעלות צ"ל אצל יהודי, ואדרבה, התפעלות היא מעיקר העבודה, אבל, ההתפעלות צריכה להיות מבחי' שלמעלה מאצילות¹.

15 ש"פ פקודי ד' אדר תשמ"ט - התוועדיות ע' 410: "בעמדנו בחודש אדר שני, בתוך השבועיים לפני פורים - לעשות כל ההכנות המתאימות לפורים, כולל - ללמוד הלכות פורים וכו'".

16 ש"פ ויקהל מבה"ח אדר שני תשמ"ט - התוועדיות ע' 387: "כנוס את כל היהודים", "אשר בכל מדינות המלך (מלכו של עולם), הקרובים והרחוקים".

17 ש"פ ויקהל תשמ"ט שם בהערה 105: "כמו במ"ת, שביחד עם ה"שטורעם" ד"באימה וביראה וברתת ובזיע", הי' גם הענין ד"כפה עליהם הר כגיגית", שזהו"ע התגלות אהבה ובה שהקיפה כל מציאותם כו', ובמילא, הי' זה מתוך שמחה גדולה".

18 ש"פ ויקהל תשמ"ט שם: "ועאכ"כ מ"ח אדר שני".

19 ש"פ ויקהל תשמ"ט שם ובהערה 106.

20 ש"פ פקודי תשמ"ט שם.

21 ש"פ פקודי תשמ"ט - התוועדיות ע' 410. וראה ש"פ משפטים תש"נ - התוועדיות ע' 317-8: "להשתדל בעוד מועד (ובפרט החל מ"ח אדר, שבועיים לפני פורים) בנתינת צרכי הפורים לכל אלה שזקוקים לכך (מתחיל מהנמצאים בסביבתו, וכן הנמצאים ברחוק מקום, ועד - בקצוי תבל), כדי שיוכלו לחוג ימי הפורים כדבעי באופן של "אורה ושמחה וששון ויקר", כפשוטו... ובאופן של "משתה ושמחה", עד לשמחה שלמעלה מהגבלה.

ומדתו של הקב"ה מדה כנגד מדה וכמ"פ ככה - שע"י ההשתדלות בנתינת צרכי החג להזקוקים לזה, מוסיף הקב"ה בנתינת ברכותיו לכאו"א מישראל בריבוי מופלג במשך כל השבועיים שלפני הפורים (עד שיצטרכו לחפש אביון כדי לקיים מצות "מתנות לאביונים", [בהערה 114 שם: "ויש לעיין כיצד יהי' קיום המצוה ד"מתנות לאביונים" כשיקויים היעוד "אפס כי לא יהי' בך אביון..."]) שמזה מובן גודל השמחה שנעשית אצל כאו"א מישראל בימי הפורים הבעל"ט".